

David Dickson
kirkon lehdet
(Perustuu tositahtumaan)

Donovan tähtäsi ritsallaan tyhjää säilyketölkkiä kannon päässä. Hän venytti ritsan kuminauhaa. "Mitä sinä teet?" hänen pikkusiskonsa Dana kysyi. "Katsopa tätä!" Donovan vastasi. *Läts!* Kuminauha kimposi takaisin paikalleen, kun Donovan irrotti otteen ja lähetti pienen kiven lentoon. Lehdet läheisessä puussa kahisivat. Mutta tölkki ei liikahtanut. Donovan tunki ritsan takataskuunsa. Hän oli ampunut harhaan. Taas!

Dana kallisti päänsä sivulle. "Mitä minun piti katsoa?" "Ei mitään", Donovan sanoi. "Tule. Lähdetään kotiin." He lähtivät kävelemään takaisin kotiin. Donovan potki risun tieltään. Vaikka hän kuinka yritti, hän ei näyttänyt osaavan käyttää oikein isän ritsaa. Ja hän *rakasti* ritsaa! Hänestä oli aina hauskaa käyttää sitä, kun isä oli työmatkalla muualla kuten nyt. Se auttoi häntä tuntemaan, että hän oli lähellä isää, kun hän ei nähnyt tätä.

Paras ritsa Jamaikalla

KUVITUS GREG NEWBOLD

Donovan veti ritsan taskustaan ja pyöritteli sitä hitaasti kädessään. Karkeasta kaarnasta oli jo aikoja sitten tullut sileä. Isä oli tehnyt ritsan vahvasta puunoksasta ja oli käyttänyt sitä vuosia ennen kuin antoi sen Donovanille.

Isä oli näyttänyt sinä päivänä säilyketölkkiä. "Kun keskityt, voi tapahtua ihmeellisiä asioita." Donovan muisti yhä, mitä sitten tapahtui. Isä oli tähdännyt ritsalla ja osunut tölkkiin. Yhdellä yrittämällä! Isä sai sen näyttämään helpolta. Donovan kaipasi kovasti isää.

Hän ajatteli yhä isää nukahtaessaan sinä iltana.

Seuraavana aamuna Donovan otti ritsan mukaansa lempipaikkaansa puiden luo yrittääkseen uudelleen.

"Keskity...", Donovan sanoi tuijottaessaan tölkkiä kannon päässä. Hän pani uuden pienen kiven ritsaan ja veti kuminauhasta.

Isä jatkaa yrittämistä silloinkin kun asiat eivät aina suju, Donovan ajatteli.

Donovan yritti olla ajattelematta kaikkia niitä kertoja, kun hän oli aiemmin ampunut harhaan. Hän sulki toisen silmänsä, kuten isä oli opettanut. Hän *todella* keskittyi. Hän ei katsonut mitään muuta kuin punaista säilyketölkkiä.

Donovan veti syvään henkeä ja päästi kuminauhan. *Läts!*
NAPS!

Donovan räpäytti silmiään yllättyneenä, kun tölkki lensi kannon päästä. "Minä tein sen!" hän sanoi. "Mahtavaa!"

Myöhemmin samana iltana Donovan istui äidin vierteen päivällisen jälkeen. Hän näytti ritsaansa.

Kun keskityt,
voi tapahtua
ihmeellisiä asioita.

"Tänään minä viimeinkin osuin tölkkiin", hän sanoi virnistäen.

"Hienosti tehty!" äiti sanoi.

"Kuule, äiti, tämä ritsa taitaa olla lempitavarani koko maailmassa", Donovan sanoi.

"Niinkö?" äiti kysyi.

"Joo. Koska se auttaa minua ajattelemaan isää ja tuntemaan, että olen lähellä häntä."

Äiti hymyili. "Isä ilahtuu varmasti kuullessaan, että sinusta tuntuu siltä. Ja arvaa mitä? Hän tulee kotiin jo kolmen päivän kuluttua. Sinä voit esitellä hänelle uusia taitojasi."

Donovan malttoi tuskin odottaa! "Siitä sainkin idean", hän sanoi.

Hän juoksi etsimään Danaa. Hän voisi opettaa Danaa käyttämään ritsaa samalla tavalla kuin isä oli opettanut häntä!

"Hei Dana", hän sanoi. "Haluatko oppia, kuinka käytetään parasta ritsaa Jamaikalla?" ●

Mitkä erityiset asiat auttavat sinua tuntemaan, että olet lähellä jotakuta perheessäsi?